

Zwolle over dertig jaar...

Ga je mee op pad? Ik neem je mee naar het Zwolle van de toekomst. Het Zwolle waar ik van droom. De stad die ik mezelf en mijn kinderen toewens. En wat ik mijn kinderen toewens, wens ik alle toekomstige generaties toe. Ik wil dat zij kunnen zeggen; onze ouders stonden op een kruispunt en hebben de juiste richting gekozen. Wat voor hen een gedroomde verre toekomst was is nu ons heden.

Ben je er klaar voor? Stap maar op je fiets en kijk eens om je heen. Deze straat herken je niet hè? Het lijkt wel een bos. Er zijn geen auto's te vinden en dus konden we van de parkeerplaatsen groene oases maken. Er zijn veel vogels te horen. Vogels die dertig jaar geleden op de rode lijst stonden, zoals de huismus, komen weer in grote getale voor. Rondom de biologisch gekweekte inheemse planten zoemen tal van insecten. Veel verschillende soorten vlinders en bijen voeden zich met stuifmeel en ze hebben het goed. Zo goed dat ze allang niet meer met uitsterven worden bedreigd.

Soms hebben we natuurlijk wel een auto nodig maar die delen we met onze buurtgenoten. Kijk, daar links staan er aan aantal aan de lader. Er is er altijd wel eentje beschikbaar. We bekostigen de auto's gezamenlijk waarbij degene die meer te besteden heeft ook meer bijdraagt. De wat oudere kinderen uit de buurt verdienen een zakcentje met het schoonhouden van de auto's. Elke eerste zaterdagmiddag van de maand spreken ze samen af en na afloop drinken ze nog wat in het buurthuis.

Het buurthuis valt niet meteen op als je rondkijkt maar als je goed kijkt dan zie je het; de deur staat er op een kier en buiten nodigt een bord je uit voor een lekkere bak koffie en gezelligheid. Naast de deur staat een weggeefkast waar je spullen die je niet gebruikt kunt neerzetten zodat een ander ze kan meenemen. Er staat een schuurtje waar allerlei gereedschap in staat dat je kunt lenen. Er klinken stemmen uit het openstaande raam. Kom, laten we even gaan kijken.

Binnen staat een lange tafel waar een aantal buurtbewoners zijn aangeschoven. Het ruikt er naar koffie en baklava. De buurman zit net midden in een sterk verhaal en de anderen hangen aan zijn lippen. In de hoek doen een aantal kinderen een spelletje. Straks gaan ze naar het buurtartelier waar ze gebruik kunnen maken van allerlei apparaten en materialen om zelf mooie creaties te maken. Ik herken mijn veertienjarige buurjongen die een zelfgeschreven liedje uitprobeert op zijn gitaar. Hij heeft best wel talent maar zijn verlegenheid zit hem in de weg. Wie weet durft hij mee te doen met de muziekkavond die volgende week georganiseerd is? Ik steek mijn duim naar hem en hoop hem zo aan te moedigen om de stap te wagen.

Genoeg rondgekeken, we gaan! Vanavond hebben we namelijk een gezamenlijk maaltijd in het buurthuis en het is onze beurt om te koken. We fietsen naar het winkelcentrum waar we de keuze hebben tussen verschillende winkels. Ook hier ziet het er anders uit.

Wat opvalt is dat er maar liefst drie winkels met tweedehands kleding zijn. Op zich niet vreemd want Zwolle staat bekend als dé stad waar je vintage kleding kunt shoppen. Sinds het openbaar vervoer gratis is, worden de winkels ook goed bezocht door mensen uit de wijde omgeving. De kleding ziet er goed uit en is betaalbaar. Een van de winkels heeft een hoek waar je kleding kunt ruilen of doneren. Er is ook een winkel met tweedehands spullen. Geen rommelige winkel vol oude rommel maar een goed georganiseerd en gecategoriseerd assortiment zodat je makkelijk het voorwerp kunt vinden wat je zoekt. De winkel heeft ook een app waar elke product terug te vinden en te reserveren is. De producten in de app geven de voorraad weer van winkels in de omgeving. Zo is de kans groter dat je vindt wat je zoekt en dit bespaart je het kopen een nieuw product. Goed voor de wereld en prettig voor je portemonnee.

Vandaag hebben we eetbare producten nodig dus we gaan naar de supermarkt. In de supermarkt zijn alleen betaalbare biologische producten te vinden die gemaakt zijn met liefde voor de natuur en voor de mens die heeft bijgedragen aan het productieproces. Wat ook opvalt is dat er zo min mogelijk verpakkingen gebruikt worden. Verpakkingen worden hergebruikt door de klanten of kunnen ter plekke geleend worden tegen een kleine vergoeding. Alles wat je nodig hebt is er te koop maar ook niet meer dan dat. Overbodige producten worden namelijk niet meer gemaakt.

We doen onze inkopen en gaan terug naar het buurthuis waar het inmiddels alweer wat drukker is geworden. Ik zie dat een oudere dame uit de straat uitleg krijgt over het doorgeven van de meterstand. Een handige buurman legt uit hoe je een rits kan repareren zodat je kledingstuk nog een tijdje meekan. We ruimen de boodschappen op en dan drinken we eerst een kop thee. De bovenbuurvrouw heeft net haar man verloren en is vaak in het buurthuis te vinden. De eenzaamheid vliegt haar soms naar de keel. In gezelschap van anderen vergeet ze voor even haar verdriet en vindt ze afleiding. Iedereen kent haar inmiddels. Ze heeft geen kinderen en maar een klein netwerk. Vroeger zou ze pech hebben gehad omdat ze niet voldoet aan het beeld van de modelburger. Ze is niet zo zelfredzaam en soms best afhankelijk van anderen. Tja, wie niet? Ik moet de eerste mens nog tegenkomen die kan zeggen dat hij vanaf zijn geboorte altijd autonoom en onafhankelijk door het leven is gegaan. Samen vormen we haar vangnet door regelmatig te vragen hoe het met haar gaat en hulp aan te bieden als dat nodig is.

Naast haar zit een jonge vader met een baby op zijn arm. Net als zijn vrienden en zijn vriendin werkt hij parttime zodat hij niet alleen genoeg tijd heeft om te zorgen voor zijn dochtertje maar ook kan helpen op de school van zijn zoon. Deze school is een buurtschool waar alle kinderen uit de omliggende straten naartoe gaan. Kinderen met allerlei achtergronden leren en spelen er samen. Op het schoolplein wordt niet alleen gerend maar ook gerold. Kinderen met een fysieke beperking gaan namelijk ook gewoon in hun eigen buurt naar school. In dezelfde school zijn ook een aantal groepen waar kinderen les krijgen die speciale begeleiding nodig hebben. Waar het mogelijk is spelen

de kinderen in de pauzes samen. Zo leren kinderen al op jonge leeftijd om elkaar te waarderen en vormen verschillen in cultuur, cognitieve capaciteit en fysieke mogelijkheden geen belemmering. Iedereen hoort erbij en voor elk kind is een mooie toekomst weggelegd met een eigen, duurzame en betaalbare (zorg)woning, een goedbetaalde baan of ruime uitkering en genoeg ondersteuning vanuit de overheid om gezond oud te kunnen worden. Daarnaast is de kwaliteit van het onderwijs bijzonder goed. Een aanzienlijk deel van het overheidsbudget gaat namelijk naar het onderwijs en er wordt veel geld bespaart doordat bijvoorbeeld taxivervoer naar scholen buiten de wijk niet meer nodig is. Ook hoeft er geen geld meer te worden besteed aan dure programma's want we voldoen al lang aan het VN-verdrag voor mensen met een beperking. Kinderen accepteren namelijk niet dat hun leeftijdsgenoten met een beperking niet mee kunnen doen in de maatschappij.

Tijdens de maaltijd spreek ik de beheerder van het buurthuis. Hij zorgt ervoor dat het huis een schone, bewoonbare en veilige plek is. Door zijn licht verstandelijke beperking voelt hij zich niet thuis in het snelle werkende leven en komt hij daar niet tot zijn recht. Hij ontvangt maandelijks een bijstandsuitkering en wordt betaald voor de uren die hij werkzaam is als beheerder. Het is ruim voldoende om van te leven en hij houdt genoeg over om van te sparen. Als hij een gift krijgt of een tas boodschappen levert dat geen problemen op. Hij weet zelf goed waar hij aan toe is omdat de regels eenvoudig zijn. Als hij het niet begrijpt kan hij een afspraak maken met zijn coach. Zij helpt hem bij zijn financiële zaken en is de contactpersoon vanuit de gemeente.

Vanavond wil hij praten over de lokale politiek. Hij heeft de laatste video bekeken waarin de belangrijkste zaken die in de raad zijn besproken op een begrijpelijke manier worden uitgelegd. Volgende week staat het armoedebeloid op de agenda en hij heeft een idee waardoor het beleid verbeterd kan worden. Gelukkig kan dat want morgen komt een aantal raadsleden langs in het buurthuis. Het zijn inmiddels bekende gezichten. Als zij er zijn zit de tafel gegarandeerd vol. Als de raadsleden vertrekken weten zij precies wat er speelt in de wijk en waar zij bij het maken van beleid op moeten aansturen.

Je bent nog lang niet uitgekeken in het Zwolle van de toekomst hè? Wat een mooie plek! Zou jij hier ook willen wonen?

Droom van Catrineke Hooghiemstra